

บทที่ 2

นิตยสารรีดเดอร์ส ไคเจสท์

นิตยสารรีดเดอร์ส ไคเจสท์เป็นนิตยสารรายเดือนประเภททั่วไป (General interest magazine) หมายถึงนิตยสารที่คนทั่วไปอ่านได้ สนองความสนใจของคนกลุ่มใหญ่ มีผู้อ่านแตกต่างกันทั้งระดับการศึกษา อายุ รายได้ นิตยสารรีดเดอร์ส ไคเจสท์รวบรวมบทความที่ตีพิมพ์เป็นครั้งแรกหรือเคยพิมพ์มาก่อน โดยนำเสนอในรูปแบบของบทความย่อ มีทั้งบทความที่ย่อจากบทความที่พิมพ์มาก่อนหรือจากหนังสือที่กำลังจะวางจำหน่าย นอกจากนี้ยังมีคอลัมน์ประจำที่น่าสนใจ เช่น หัวเราะคือยาวิเศษ ชีวิตก็เป็นอย่างนี้ คำคม เป็นต้น

นิตยสารรีดเดอร์ส ไคเจสท์เป็นนิตยสารขนาดกระเป๋ หรือที่เรียกกันว่าขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก ขนาด 16 หน้าก มีความกว้าง 5 นิ้วครึ่งและความยาว 7 นิ้วครึ่ง จำนวนหน้าทั้งหมด (รวมหน้าโฆษณา) มีเฉลี่ยตั้งแต่ 176 หน้า (11 ยก) ถึง 184 หน้า (11 หน้ายกครึ่ง)

2.1 นิตยสารรีดเดอร์ส ไคเจสท์

“เราคือผู้พิมพ์และผู้จัดจำหน่ายสินค้าที่ให้ข้อมูล (Inform) เพิ่มความรู้ (Enrich) สร้างความบันเทิง (Entertain) และเป็นแรงบันดาลใจ (Inspire) ให้แก่บุคคลทุกวัยและทุกวัฒนธรรมทั่วโลก”

ขณะที่ยังศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอยู่ในปี 1910 นั้น ดิววิท วอลเลซ (DeWitt Wallace) รักการอ่านเป็นชีวิตจิตใจ และเขาก็มีความคิดว่าบทความจำนวนมากมีคุณค่าและน่าสนใจมากเกินกว่าที่จะอ่านเพียงแค่ครั้งเดียว ดังนั้นเขาจึงเริ่มสรุปจุดสำคัญของบทความชิ้นต่างๆ และเก็บสะสมเอาไว้ ซึ่งเป็นที่มาของเทคนิคการย่อบทความของรีดเดอร์ส ไคเจสท์ในเวลาต่อมา

วอลเลซ เริ่มสะสมประสบการณ์การทำงานกับนิตยสารหลายฉบับ โดยเริ่มใช้ความสามารถในการย่อบทความ ก่อนที่เขาจะอาสาสมัครไปร่วมรบในสงครามโลก และในปี 1918 วอลเลซก็ถูกยิงบาดเจ็บในสงคราม จนต้องเขารับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นเวลาหลายเดือน

ในระหว่างที่รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล วอลเลซเริ่มทดลองนิตยสารที่รวมบทความย่อทั้งหลาย โดยเริ่มจากการคัดเลือกบทความต่างๆ เพื่อย่อและรวบรวมไว้ร่วมกับบทความที่เคยย่อมาก่อนไปสงคราม โดยบางบทความเขาย่อลงไปถึงร้อยละ 75 แต่ยังคงไว้ซึ่งวิธีการเขียนของผู้เขียน และจุดสำคัญของบทความไว้

---

¹ Pegasus (In-House newsletter) (30 October, 1998) : 1.

และในเดือนเมษายน ปี 1919 เขาก็พร้อมสำหรับนิตยสารใหม่ของเขา โดยมีบทความย่อหน้า ร้อยชิ้น จนกระทั่งเดือนมกราคม ปี 1920 เขาพิมพ์นิตยสารฉบับทดลอง บนหน้าปกเขียนว่า “31 บทความในแต่ละเดือนจากนิตยสารชั้นนำ แต่ละบทความมีคุณค่าคงทนและมีความน่าสนใจ ในรูปแบบการย่อแบบดาว” เขาส่งตัวอย่างนิตยสารไปยังสำนักพิมพ์ชั้นนำทั้งหลายแต่ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดสนใจ ส่งผลให้เขาผิดหวังเป็นอย่างยิ่ง

ภายหลังเขาจึงหันไปทำงานประเภทอื่นๆ จนกระทั่งเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกในปี 1921 เขาถูกไล่ออกจากงาน คั้งนั้นเขาจึงเริ่มกลับมาคิดถึงนิตยสารของเขาอีกครั้งหนึ่ง และในเดือนตุลาคม ปี 1921 เขาได้เข้าพิธีวิวาห์กับลิลา เบลล์ อาชีสัน (Lila Bell Acheson) ทั้งคู่เริ่มพิมพ์นิตยสารริคเคอร์ส ไคเจสต์ฉบับแรกในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1922 ด้วยเงิน 6,300 ดอลลาร์ โดยตลอดทั้งเล่มมีแต่บทความไม่มีภาพประกอบเลย หน้าปกก็ยังคงเหมือนฉบับทดลองแต่เปลี่ยนคำว่า “ดาว” เป็น “กระซิบ” พิมพ์ทั้งสิ้น 5,000 เล่ม ขายด้วยราคา 25 เซ็นต์ต่อฉบับ ค่าสมาชิกปีละ 4 ดอลลาร์

“นิตยสารเล่มเล็ก (Little magazine)” เป็นชื่อที่วอลเลซเรียกนิตยสารริคเคอร์ส ไคเจสต์ของเขา ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว และในปี 1938 ยอดขายก็พุ่งขึ้นเป็นหลายล้านเล่มและเริ่มพิมพ์ในต่างประเทศ

เคล็ดลับหนึ่งที่ทำให้นิตยสารริคเคอร์ส ไคเจสต์ประสบความสำเร็จก็คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านกลายเป็นเพื่อนกับนิตยสารและนำคิดค้นไปทุกแห่ง “เรากระตุ้นความคิด สร้างความตลกขบขัน เตือนภัยและช่วยชีวิตผู้อ่าน” นอกจากนี้นิตยสารริคเคอร์ส ไคเจสต์ยังเปรียบเสมือน “หน้าต่างสู่โลกกว้าง” สำหรับผู้อ่านทุกคน เปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้นและรับทราบถึงเรื่องราวของเหตุการณ์ทั่วทุกมุมโลก

เนลสัน แมนเดลา ประธานาธิบดีประเทศแอฟริกาใต้ ได้อ่านนิตยสารริคเคอร์ส ไคเจสต์ ในระหว่างที่ถูกคุมขัง กล่าวว่า “ผมได้รับแรงบันดาลใจจากริคเคอร์ส ไคเจสต์ บทความในริคเคอร์ส ไคเจสต์แสดงถึงเรื่องของคนที่เราจะอุปสรรคและปัญหาที่ท้าทายได้”

2 วิลล์ วอลเลซ เสียชีวิตในปี 1981 เคยกล่าวถึงนิตยสารที่เขาคิดค้นและฝากไว้เป็นสมบัติอันล้ำค่าแก่ผู้อ่านว่า “เมื่อไหร่ที่จะมีนิตยสารที่กระตุ้นความสนใจและให้แสงสว่างมากกว่าริคเคอร์ส ไคเจสต์พิมพ์ออกมา นิตยสารเล่มนั้นก็ยังคงเป็นริคเคอร์ส ไคเจสต์”

¹ The editors of Reader's Digest , “How a little magazine went around the world ,” Reader's Digest (March, 1997) : 15.

² William Barker , “ Little magazine with a great heart ,”Reader's Digest (August, 1997) : 135.

ปัจจุบัน นิตยสารรีดเคอร์ ไคเจสท์มียอดพิมพ์ทั่วโลก 28 ล้านเล่มต่อเดือน พิมพ์ทั้งหมด 19 ภาษา รวมทั้งฉบับภาษาสโลวัก เกาหลี และนอกจากนี้ ในประเทศอเมริกายังมีการจัดพิมพ์เป็นอักษรเบรลล์และจัดทำฉบับพิเศษ ตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าปกติ (Large typed magazine) เพื่อผู้อ่านสูงอายุอีกด้วยโดยวางจำหน่ายรายเดือนเหมือนนิตยสารฉบับปกติ “นิตยสารเล่มเล็ก” มีผู้อ่านมากกว่า 100 ล้านคน ทำกำไรทั้งสิ้น 712.3 ล้านดอลลาร์ในปี 1998

ผู้ก่อตั้ง : คิวท วอลเลซ และ ลีลา อาชีตัน วอลเลซ และนิตยสารรีดเคอร์ส ไคเจสท์ฉบับแรก ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1922

2.2 ประวัตินิตยสารสรรสาระ

นิตยสารสรรสาระในประเทศไทย สมาชิกใหม่ของนิตยสารริคเคอร์ส ไคเจสท์ ถือเป็นฉบับที่ 48 และภาษาที่ 19 และนิตยสารสรรสาระก็ประสบความสำเร็จอย่างสูง ได้รับการยอมรับจากนักอ่านไทยจำนวนมาก ทั้งจากผู้ติดตามอ่านริคเคอร์ส ไคเจสท์ฉบับภาษาอื่นๆ มาก่อน รวมทั้งสมาชิกใหม่ที่ชื่นชอบในคุณภาพของนิตยสาร

ย้อนกลับไปเมื่อกลางปี พ.ศ. 2537 บริษัทริคเคอร์ส ไคเจสท์ทำการติดต่อคุณสมถวิล จรรยาวัณษ์ ซึ่งในขณะนั้นทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการนิตยสารลลนาและมีประสบการณ์การทำงานด้านหนังสือพิมพ์กับหนังสือพิมพ์เดอะ เนชั่นมา 20 ปี ต่อมาภายหลังคุณสมถวิลก็ได้เข้ารับการอบรมการเป็นบรรณาธิการนิตยสารสรรสาระ โดยได้เดินทางไปอบรมทั้งที่บริษัทริคเคอร์ส ไคเจสท์สำนักงานใหญ่ที่นิวยอร์ก และสำนักงานประจำภูมิภาคเอเชียที่ฮ่องกง

ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2539 นิตยสารสรรสาระออกฉบับทดลอง (Zero issue) เพื่อแจกจ่ายให้ผู้สนใจและบริษัทต่างๆ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการลงโฆษณา โดยไม่ได้วางจำหน่ายและก็ได้ถูกขยำแฉ่งฉบับแรกเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2539

สาเหตุที่บริษัทริคเคอร์ส ไคเจสท์เลือกประเทศไทยเป็นตลาดรายใหม่สำหรับนิตยสารนี้ ก็เพราะว่าในช่วงเวลาดังกล่าวได้มีการวางแผนการลงทุนขยายตลาดในทวีปเอเชียภายหลังจากที่เปิดสำนักงานที่ฮ่องกงมาได้กว่า 30 ปี จึงได้มีการสำรวจตลาดในประเทศแถบภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ ประจวบกับเศรษฐกิจในประเทศไทยกำลังเฟื่องฟู มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูง และมีอัตราการอ่านของคนไทยสูง ดังนั้นไทยจึงได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกใหม่ของริคเคอร์ส ไคเจสท์

ในระยะเวลา 2 ปีแรก นิตยสารสรรสาระพิมพ์ที่ประเทศฮ่องกง เนื่องจากค่าพิมพ์ถูกกว่า เพราะพิมพ์ร่วมกับฉบับภาษาอังกฤษและภาษาจีน การพิมพ์นิตยสารไทยในต่างประเทศเช่นนี้ถือเป็นเรื่องใหม่ของนิตยสารไทยทำให้ได้รับการวิจารณ์ต่างๆ เช่น ทำให้เงินของประเทศรั่วไหล โรงพิมพ์ไทยไม่มีคุณภาพหรืออย่างไร และจะสามารถทำงานได้ทันเวลาได้อย่างไรเนื่องจากต้องเสียเวลาขนส่ง เป็นต้น

อย่างไรก็ตามได้มีความพยายามที่จะพิมพ์นิตยสารสรรสาระในประเทศไทยซึ่งก็ได้รับการร่วมมือจากผู้บริหารของฮ่องกงมาตรวจสอบและได้ติดต่อเจรจากับโรงพิมพ์ศิริวัฒนา ให้พัฒนาระบบการพิมพ์ขึ้นและมีความพึงพอใจในการพิมพ์ จนในที่สุดเป็นที่ยอมรับของผู้บริหารริคเคอร์ส ไคเจสท์ และ

¹ สัมภาษณ์ สมถวิล จรรยาวัณษ์ , บรรณาธิการอำนวยการนิตยสารสรรสาระ , 6 พฤศจิกายน

ฉบับปฐมฤกษ์

Reader's Digest

ฉบับที่ 2539 ๑5 บาท

สารสาระ

นิตยสารที่นิยมอ่านมากที่สุดทั่วโลก

**ฟังความแท้
ไว้ที่กาญจนบุรี**
หน้า 33

**เรื่องจริงที่ชื่อ **ชั่วโมง
สยองขวัญ
ใต้ลอร่าไฟ****
หน้า 66

**โรงเรียนผู้ฝันของเด็ก
ชนบทที่เขี้ยวหรือ** หน้า 73

กว่าครึ่งปลาทูทางของชีวิต	33
สกอตไปถวิลดวงตา	42
"ถ้าเงินไม่ได้แยกกิจการพวกเราคงชนะได้"	48
วิธีป้องกันบ้านของคุณจากอั้งลิ้ง	57
ไปหลงทางกันเถอะ	61
ตีพิมพ์โทรทัศน์	66
สมาชิกโรงเรียนกัญชงอินมางใหม่	73
เมื่อเขาจับเธอ	79
นักสู้เพื่อเสรีภาพอเมริกัน	81
ข้อบกพร่องสามข้อของฮอลลีวูด	87
แต่กรวยาหน้าใหม่ จากบราซิลน้อยผู้เฉยโลก	93
สองพ่อลูกและคำสอน	97
ชีวิตในหน่วยสาวก	98
พลังแห่งความคิดอันยิ่งใหญ่	104
เข้าใจอิสลามให้ถ่องแท้	108
เรื่องเช็กที่ผู้ชายทุกคนกลัวที่สุด	115
ซูเบตจากชีวิตใหม่	119
ถนนสู่ศตวรรษที่ 20	125
ความอัมเปลวก็มีดีเหมือนกัน	133
กาดสงกษา หนูน้อยกับเตล็ดลับ	
มอคำพันล้าน	137
หนังสือ } มีเพียงรัก	139
บ๋วย }	
นาฏลีลาใต้แสงดาว 10 • เตล็ดลับแปดร้อยใต้อ่อนกว่าวัย 17 •	
ทำไมจึงรักเจ้าดูย เหตุใดจึงรักเจ้าหมิว 22 • เรื่องเหนือๆ 27	
ประเด็หวนคิด 15 • หัวเราะคือยาวิเศษ 55 • เพิ่มความรู้ด้าน	
ศัพท์ 63 • คำคม 77 • สารพัดสารพันวันทำงาน 91 • เรื่องเล่า	
จากทั่วทิศ 113 • ข่าวจากโลกการแพทย์ 131	

ขอสงวนลิขสิทธิ์: 27 สิงหาคม 19 ๒๕๓๙

ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา นิตยสารสรรสาระก็พิมพ์ในประเทศไทยโดยโรงพิมพ์ศิริวัฒนา

สำหรับชื่อนิตยสาร “สรรสาระ” ตั้งโดยคณะอาจารย์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทางบริษัทรีดเคอร์ส ไคเจสท์ สำนักงานฮ่องกงส่งมาให้แปลไว้ภายหลังวงกตตัดสินใจเลือกประเทศไทยเป็นตลาดลงทุนแห่งใหม่

นิตยสารสรรสาระเป็นนิตยสารที่บริษัทรีดเคอร์ส ไคเจสท์ ลงทุน 100 เปอร์เซ็นต์ เป็นสาขาสัมบูรณ์แบบ ต่างจากนิตยสารฉบับอื่นที่ใช้การซื้อลิขสิทธิ์มาจากนิตยสารต่างประเทศ

นิตยสารสรรสาระฉบับแรกประจำเดือน เมษายน พ.ศ. 2539 ประสบความสำเร็จอย่างดี มียอดขายสูงถึง 80,000 เล่ม

และในปี พ.ศ. 2540 มีการสำรวจยอดขายอย่างเป็นทางการ โดยหน่วยงานอิสระ ABC (Audit Bureau of Circulations of England) ทั้งนี้ นิตยสารสรรสาระเป็นนิตยสารภาษาไทยฉบับเดียวในประเทศไทยที่มีการตรวจสอบยอดขายโดยองค์กรอิสระที่ทั่วโลกยอมรับ ผลการสำรวจออกมาดังนี้

ปี พ.ศ. 2340	ยอดขาย	116,314 เล่ม	ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงมิถุนายน
		117,467 เล่ม	ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงธันวาคม
ปี พ.ศ. 2541	ยอดขาย	116,445 เล่ม	ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงมิถุนายน

ชำนาญกานหอสมุด